

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AYDEDE İLE ATEŞ, PARKTA

Ayşe Kaçgusuz Şimşek

*Torunum Ateş Şimşek'e
armağanımdır...*

ÖTEKİ YAYINEVİ

Öteki
HİKAYE

Yayına Hazırlayan
Serpil Köker

Resimleyen
Sevda Linka

Kapak ve İç Mizanpaj
Özgür Yurttaş

1. Baskı
Şubat 2020

© Öteki Yayınevi
Sertifika No: 34460

Baskı ve Cilt
Ceylan Matbaası
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad.
Güven İş Merkezi B Blok No: 318
Tel: (0212) 613 10 79

Yönetim Yeri
Eğitim Mah. Saygı Sok. Selimoğlu Sitesi 17 A
Kadıköy / İstanbul
Tel: 0216 405 25 22
ISBN: 978-975-584-364-3

AYDEDE İLE ATEŞ, PARKTA

**Kitap Okuma
Alışkanlığı**

Ayşe Kaygusuz Şimşek

ÖTEKİ YAYINEVİ

Ayşe Kaygusuz Şimşek

1965 Zile, Tokat doğumlu. İlkokulu, Turhal Şeker İlkokulu'nda ve Turhal Lisesi Orta Okulu'nda okudu. 80 darbesiyle okul hayatı bitti ve evlendi. 13 yıl köyde yaşadı. On dokuz yıl sonra Açık Öğretim Lisesi'ne kayıt oldu. Üç yıl sonra da Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkiler Bölümü'ne kayıt oldu ve 2018-2019 öğretim yılında mezun oldu. Aynı üniversitede Adalet okumaya devam ediyor.

İlk öyküleri 2006 da yayımlanmaya başladı. Edebiyatın şiir, öykü, deneme, anı, söyleşi, mektup gibi birçok türünde yazdığı yazıları genele yayın yapan çok çeşitli edebiyat dergilerinde yayımlandı ve yayımlanmakta.

Bir yıldan fazla Samandağ Ayna gazetesinde köşe yazdı (2013). 2018 Ekim'inden bu yana Avusturya'dan yayın yapan Toter Winkel-Saklı Açık- gazetesinde söyleşiler ve kitap tanıtımları yapıyor. TRT, Sol Radyo, Halk Tv ve www.lora gibi birçok radyo ve televizyon programına katıldı. Özgür Radyo'da çeşitli konularda on bölümlük program yaptı. Yaklaşık 13 yıldır Ekin Sanat Edebiyat ve Düşün Dergisinde Yayın Kurulu'ndan, Sanat Yönetmeni sorumluluğunu yapmakta. Aynı dergi de beş yıldır her cumartesi edebiyat etkinlikleri düzenlemekte ve sunum yapmakta.

Üç çocuk ve dört torun sahibi olan yazar Ankara'da yaşıyor.

Kitapları:

Düş/görüş - öykü, 2011

Düşe Yazanlar – söyleşi, 2013

Gül Ağrısı Su – şiir, 2015

Cezmi – roman, 2017

Haziran Ateşi – öykü, 2018

Hayatımdaki Erkekler – anı, 2019

Sesim – deneme, 2019

Bu kitapların tamamı ekin sanat yayınlarından çıktı.

Barış Öyküleri, Ankara Öyküleri, Kaynana Şekeri gibi ortak kitaplarda birer öyküyle yer aldı.

Günlerden cumartesi olmasına rağmen, Ateş'in annesi Melek Hanım sabah her zamanki saatinde kalktı. Perdeyi bir kenara çekip pencereyi açtı. Derin bir nefes alarak:

-Bugün hava çok güzel, dedi huzurlu bir ses tonuyla.

Sonra mutfağa geçti. Güzel bir kahvaltı sofrası hazırladı.

-Bir de müzik açayım, bu güzel havaya eşlik etsin, diye kendi kendine söyleniyordu ki Ateş:

-Günaydın anne!

-Günaydın Melek Hanım Kızım, dedi Aydede.

-Sizi görmedim, ne vakit kalktınız? Ben de kahvaltı hazır diye seslenecektim.

Bu arada Ateş'in babası da kalmış, bardaklara çay dolduruyordu. Hep birlikte kahvaltı masasına oturdular.

-Odanızın penceresini açtınız mı Ateş, dedi Melek Hanım.

-Açtım anne. Bugün hava çok güzel. Kahvaltıdan hemen sonra Aydede'yle birlikte parka gideceğiz.

-İyi edersiniz. Tam yürüyüş havası, belki ben de çıkarım dışarı.

Parka geldiklerinde rengârenk çiçeklerin, güllerin görüntüsü ve kokusu içinde, büyümlü bir dünyada gibi hissettiler kendilerini... Park, kentin ortasında, Ateşlerin evine de yakın bir yerde ve kentin en güzel parklarından biriydi. Adı, Aile Parkıydı. Bu

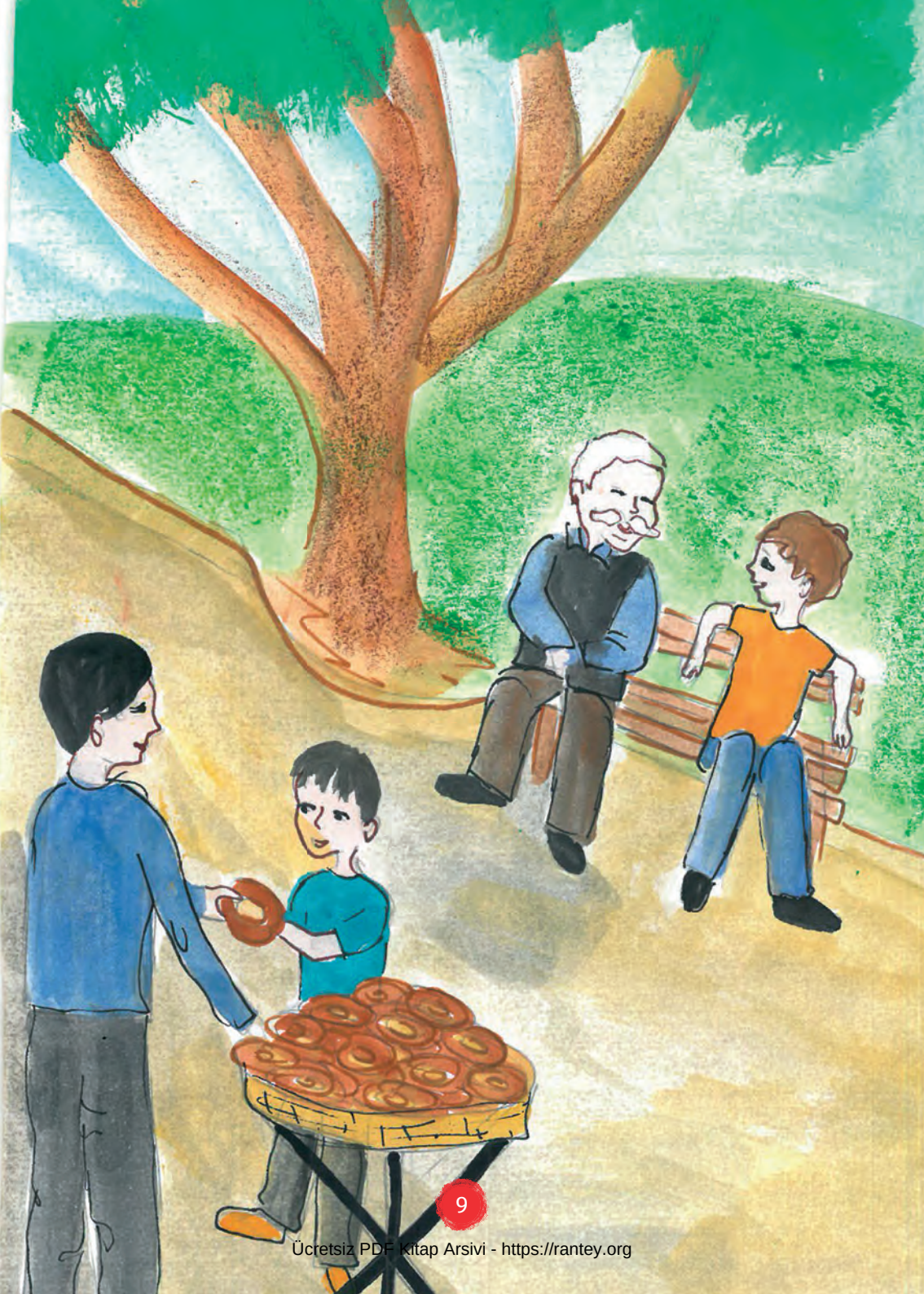
parkı Ateş'e babası öğretmişti. Kışın arada bir geldikleri bu parka, yazın hemen her gün uğrarlardı.

Kışın, parkın köşesindeki çay ocağından sıcak, taptaze, dumanı üstünde olan çaydan içerlerdi; yazın ise mis gibi süt kokulu dondurma yerlerdi.

-Biraz yürüyelim mi Ateş? Ondan sonra oturup bir program yapalım, neler yapabilir, günümüzü nasıl değerli kılabiliriz, dedi Aydede.

Ateş ile birlikte olmaktan çok mutlu olan Aydede'nin yüzünden gülücükler hiç eksilmiyordu. Ateş de Aydede'nin konuşmalarını merak ve hayretler içinde dinliyordu.

-Senden öğreneceğim çok şey var Aydede. Sen nasıl istersen öyle yapalım. Ama ben de sana bir sürpriz yapabilirim,

dedi Ateş. Bu kez merak etme sırası Aydede'deydi.

-Olur tabii. Bak işte, şimdi ben de merak ettim sürprizini, derken Aydede; sarı, beyaz benekli bir kedi yaklaştı yanlarına. Önce Ateş'in sonra Aydede'nin ayaklarına dolandı. Başını yukarı kaldırmış Ateş'e bakıyordu kedicik.

-Sarı, açıktın mı sen, dedi ve "Aydede, bu benim Sarım." diye konuşmasına devam etti Ateş. Oradan geçmekte olan simitçiye seslendi.

-Hey! Simitçi. Bakar mısın? Simitçiiii!

Artık simitçi de Ateş'in sesini tanır olmuştu. Her zaman yaptığı gibi bir simit, bir de peynir aldı. El çabukluğuyla peynirin kâğıdını açtı.

-Aydede, bak şurada Sarı'nın yemek

kabı var. Ben bunları oraya koyayım, olur mu, dedi Ateş eliyle, ileride, duvara yakın bir yerde, gökyüzüne doğru uzayıp giden ağacın dibini göstererek. Çabucak gidip gelmek için koşarak gitti ağacın dibine; Sarı da peşinden koştu...

“Ne güzel! Ateş hayvanları çok seviyor. Yiyeceklerini onlarla paylaşmasını biliyor. Çiçekleri, ağaçları, doğayı da çok seviyor. İşte bu yüzden sevgisi de durmadan çoğalıyor. Mutlu oluyor.” diye düşündü Aydede ve hoşnut, huzurlu bir gülümseme kondu yüzüne.

Dakikalar geçtikçe parkta çocuklar, abalar, ağabeyler çoğalmaya, park kalabalıklaşmaya başlamıştı. Sarı’nın yemeğini vermeye giden Ateş henüz dönmemişti. Aydede hemen yanında bulunan banka

oturmuş, Ateş'in dönmesini beklerken etrafı izliyordu. Biraz ötede bir anne küçük kızıyla kahvaltı yapıyor; sol tarafta, yaşlarından ortaokul öğrencisi oldukları belli olan yedi, sekiz çocuk tiyatro çalışıyordu. Parkın bakımını yapan görevli, su fışkırtmalı hortumla çimenleri suluyordu.

Ateş, kendinden birkaç yaş büyük arkadaşıyla geldi. Arkadaşının yanında el arabası vardı. Aydede anlamaya çalışarak el arabasına baktı.

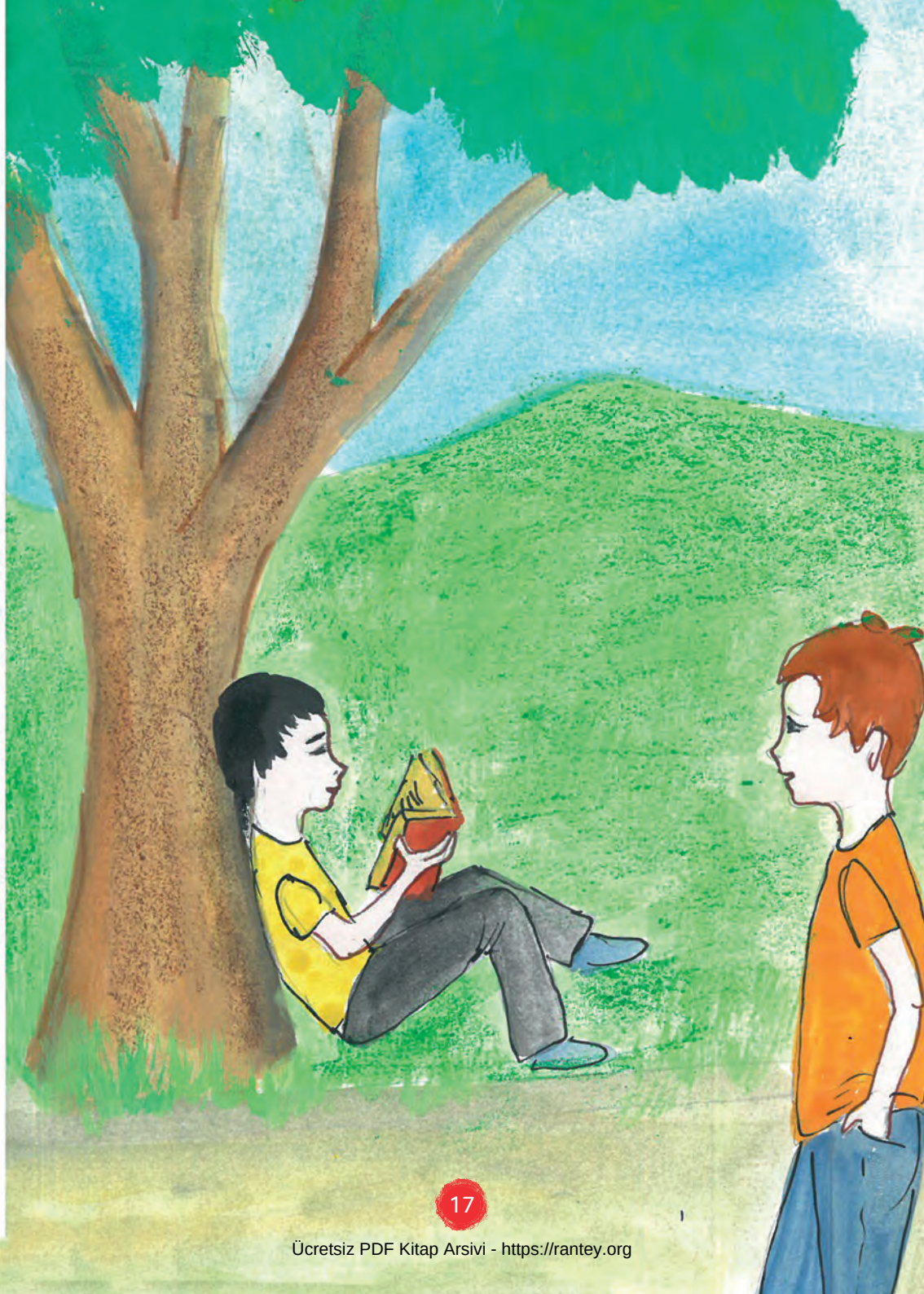
-Tanıştırıyım, dedi Ateş. "Aydede, bana sevgiyi, mutlu olmayı öğreten Dedem." diye devam ederken, Aydede merhaba demek için Arda'ya doğru elini uzattı.

-Bu arkadaş da Arda, Arda ile burada tanıştık. Bu parkta birçok kişiyle tanıştım, arkadaş oldum ama en çok sevdiğim ar-

kadaşım Arda. Çünkü Arda parktaki metal ve cam şişeleri topluyor; karton kâğıtları da alıyor. Babası onları geri dönüşüm fabrikasına gönderiyor. Arda, böylece hem kendi ihtiyaçlarını gideriyor, hem de ailesine katkı sağlıyor. Bu yüzden ben Arda'ya saygı duyuyorum, dedi Ateş.

Aydede şaşkınlık içinde ve merakla dinliyordu Ateş'i. Kaçamak bakışlarla yanlarındaki el arabasının içine baktı. O arada Ateş de el arabasının içindeki iki kitabı aldı eline.

-Bak, dedi. "Arda aynı zamanda iyi bir kitap okuru! İstersen Arda anlatsın bize, nasıl bir kitap kurdu olduğunu." diye ekleyince, hemen bakışlar Arda'nın üstünde toplandı. Arda biraz utangaç ama kendinden emin bir gülümsemeyle:

-Her Őeyden nce Ateş'e teşekkür edirim. Kitap kurdu olmamda Ateş'in katkısı var tabii. Yine böyle parkta atıklar toplarken, bir ağacın dibinde bir kitap buldum. Merakla çevirdim sayfalarını. Çok hoŐuma gitmiŐ, çok beĐenmiŐtim. Hemen oraya oturup okumaya baŐladım. Sayfalar bittiğinde baktım ki kitapta bitmiŐ. O an kitabı bulduğum için sevinmiŐ, bittiği için üzülmüŐtüm. Oysa hiç sevmezdim kitap okumayı. Belki de hiç kitabım olmadığı için sevmiyorum diye düŐünüyordum. Sonra bir gün pte bir kitap buldum. Çok pis değildi ama yine de mendilimle temizledim. DoĐruca bu parka geldim. Oturdum bir ağacın dibine, kitap okuyordum; yanımda duran el arabası ve benim kitap okumam o arada parkta dolaŐan Ateş'in dik-

katini çekmiş. Yanıma yaklaştı, konuştuk, tanıştık. O günden sonra Ateş bana hep kitap getirir. Çünkü ben para verip kitap alamam ki! Babamın işi yok, dedi ve sustu Arda. Sonra tekrar, “Ancak” dedi, “Babam da böyle atık kâğıt topluyor.”

-Seni kutluyorum Arda. Güzel bir iş yapıyorsun. Hem ihtiyaçlarını gideriyor, hem de ailene yardım ediyorken, ülkenin ekonomisine de katkıda bulunuyorsun. Kâğıtlar neden yapılıyor? Ağaçtan tabii ki. Topladığın kâğıtların geri dönüşümü sağlandığı için, bir ağacı da kesilmekten kurtarıyorsun, dedi Aydede. Ateş hemen söze karıştı:

-Ben, ülke ekonomisini ve ağaç kesilmesini hiç düşünememiştim. Teşekkür ederim Aydede.

-Daha sözüm bitmedi Ateş. Sana da teşekkür ederim. Arda'nın okuması için kitaplarını paylaştığın için.

-Tabii ki paylaşabilirim, “Her kitap bir bilgi, bilgi de paylaştıkça çoğalır; bilgi çoğaldıkça kötülükler de ortadan kalkar.” der babaannem. Benim de bütün kitaplarımı babaannem gönderiyor, yaşadığı o uzak kentten. Onun evinde bir oda dolusu kitapları var. Ama ben yine de üzülüyorum. Neden bu güzel parkın bir köşesinde bir kütüphane yok, dedi Ateş ve kaşlarını üzgünce çattı.

-Doğru söylüyorsun Ateş. Bunu birlikte düşünelim. Bu parkın bir köşesine, küçük bir kütüphane yapmanın yollarını araştıralım birlikte, dedi Aydede. Arkasından hemen ekledi. “Sahi senin bana sürprizin neydi?” Ateş:

Arda idi, Arda. Bu çok sevdiğim, saygı duyduğum, güvendiğim arkadaşımı seninle tanıştırmak istemiştım Aydede.

1-Bir hafta ne demek? Bir haftada kaç gün var?

2-Ateş'in annesi sabah kalktığında neler yapıyor?

3- Ateş, Sarı'nın yemeğini vermeye gittiğinde, Aydede Ateşin arkasından neler düşünüyor?

4-Arda'nın yaptığı iş nedir? Aydede, Arda'nın yaptığı iş için neler söylüyor?

5-Arda kitap okumaya nasıl başlıyor? Ateş'in babaannesi kitap hakkında Ateş'e ne söylemiş?

6-Ateş öykünün sonunda neden üzülüyor ve Aydede Ateş'in üzüntüsünü, düşüncelerini nasıl karşılıyor?